

РЕШЕНИЕ

№ 3803

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7833** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Е. С. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет Н. Й. Н., К. Т. И., Р. Г. Л., срещу решение № Ж-481/02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания, в седемдневен срок от получаването на решението да анулира начислените на основание на Констативен протокол № 5100986/07.02.2021 г. количества електрическа енергия, отразени в справка № 60276_ФВА5 от 08.02.2021 г. и фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., издадени на Б. М. В. за клиентски номер [ЕГН] и абонатен номер [ЕГН] за обект с място на потребление [населено място], [жк], [жилищен адрес] и в седемдневен срок след извършените действия да уведоми КЕВР.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че КЕВР е постановила обжалвания съдебен акт извън пределите ѝ на компетентност, тъй като е разгледала и решила гражданскоправен спор подведомствен на граждански съд, касаещ конкретно възстановяване на платени от клиента суми. Наред с това твърди, че при провеждане

на административното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, защото от КЕВР недопустимо са смесени две производства, това по чл. 22 от ЗЕ, касаещо разглеждането на жалби на ползватели на мрежи срещу оператори на разпределителни мрежи, както и на клиенти срещу крайни снабдители и свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ, с производството по налагане на принудителни административни мерки по реда на чл. 201-204 ЗЕ. Според жалбоподателя Комисията не е установила допуснато от Е. С. АД нарушение на условията за извършване на лицензионна дейност по смисъла на чл. 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ, за което да наложи принудителна административна мярка, не е спазила правилата за налагане на принудителна административна мярка по проведеното производство, не е съставен констативен протокол в съответствие с изискванията на чл. 202, ал. 1 от ЗЕ, което е основание за отмяна на решението. Изразено е искане да се постанови съдебен акт, с който да се отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат К., която поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира разноси, съгласно списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Б. М. В. не изпраща представител и не взема становище по същество на спора. Представя решение № 2025/14.12.2021 г., постановено от Районен съд [населено място], с което е прието за установено, че Б. М. В. не дължи на Е. С. АД сумата от 1021,62 лв., представляваща стойност на потребена ел.енергия за периода 10.11.2020 г. до 07.02.2021 г., по фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., която е предмет на спор и по настоящото дело.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство първоначално е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-13-46-16/10.05.2021 г., от Б. М. В. срещу Е. С. АД и Е.-ПРО Продажби АД.

В нея се твърди, че Б. В. е бил собственик на обект, находящ се в [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес] който на 24.04.2007 г. е продал. На 22.02 2021 г., при посещение на Център за обслужване на клиенти на електроразпределителното дружество, жалбоподателят е уведомен за задължение за консумирана електрическа енергия в размер на 1 021,62 лв., за периода от 10.11.2020 г. до 07.02.2021 г., за горепосочения имот, тъй като партидата все още се е водела на негово име и не са били предприети действия от купувача за прехвърлянето й. Б. В. е оспорил пред електроснабдителното и електроразпределителното дружество изисканата от него сума по фактура, като изразил несъгласие със становището на Е. С. АД. Според жалбоподателя цитираните в становището на електроразпределителното дружество Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на Е. С. АД (ОУДПЕЕЕМ) не са били в сила към момента на продажбата на имота, но и въз основа на тях той не би могъл да бъде ползвател на мрежата, тъй като не е собственик на обекта от 24.04.2007 г.

Б. В. настоява начислените количества електрическа енергия и издадената фактура на

негово име за горепосочения имот да бъдат сторнирани и да бъдат начислени на новия собственик, тъй като той реално е бил ползвател на електроразпределителната мрежа. Жалбата е постъпила в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 11.03.2021 г. е изпратена до електроразпределителното и електроснабдителното дружество за извършване на проверка по компетентност и становище по случая.

С писмо от 10.05.2021 г. Е.-ПРО Продажби АД предоставя на Комисията следното становище:

До 12.03.2021 г. Б. М. В. е клиент на Е.-ПРО Продажби АД с клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], за обект с място на потребление: [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес] когато е депозирана промяна от нов ползвател на имота. От страна на Е.-ПРО Продажби АД не е издавана фактура в размер на цитираната в жалбата сума, с получател Б. М. В.. На 23.02.2021 г., от Б. В. е подадена жалба с вх. № 5679724/23.02.2021 г., в която се възразява срещу издадена фактура на стойност 1 021.62 лв. за горепосочения обект. По случая е извършена проверка, като Б. В. е уведомен, че от страна на дружеството не е издавана фактура на стойност 1 021.62 лв. За обект с абонатен № [ЕГН], от страна на Б. В. не е подавано искане за прекратяване на договорните отношения с електроснабдителното дружество.

С писмо от 11.05.2021 г. Е. С. АД е предоставя на Комисията следното становище:

До 12.03.2021 г. Б. М. В. е клиент на Е. С. АД, с клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], за обект с място на потребление: [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес] когато е депозирана промяна от нов ползвател на имота. На 07.02.2021 г. от представители на Е. С. АД е извършена проверка на посочения обект, която е съобразена с разпоредбите на чл. 83 от Закона за енергетиката, както и с разпоредбите на чл. 34 от ОУДПЕЕЕМ. По време на проверката е установено, че има неправомерно ползване на електроенергия в имота, посредством промяна в схемата на свързване, без да има измерване на консумираната електроенергия. Съставен е Констативен протокол № 5100986/07.02.2021 г., в който подробно са описани констатациите от проверката.

На основание на цитирания протокол е изготвена справка за корекция на сметка, като Методиката на изчисляване на изготвената Справка за корекция при неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на електрическата енергия се основава на разпоредбите на чл. 50, ал. 2 и ал. 3 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия (П.).

В резултат на преизчислените количества енергия за обект с абонатен № [ЕГН] е издаден счетоводен документ с № [ЕГН]/09.02.2021 г., на стойност 1 021.62 лв., за периода от 10.11.2020 г. до 07.02.2021 г., със срок на плащане - 19.02.2021 г.

С писмо изх.№ 60276_КП5100986_2/09.02.2021 г. Б. В. е уведомен за направеното преизчисляване на количеството потребена електрическа енергия в обект с абонатен № [ЕГН] и за издадената фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., както и за вариантите за заплащане на задълженията.

Към писмото са приложени Констативен протокол № 5100986/07.02.2021 г., Справка № 60276_ФВА5 за корекция при неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на електрическата енергия и копие на фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г.

На 26.03.2021 г. от Б. В. е подадена жалба с вх. № 5707089/26.03.2021 г., в която се възразява срещу издадена фактура на стойност 1 021.62 лв. за горепосочения обект. По случая е извършена проверка, като Б. В. е уведомен за становището на дружеството с изпратено писмо с изх. № 5707089/19.04.2021 г.

По повод на подадената жалба, от Е. С. АД повторно е извършена проверка, с която се потвърждава, че за обект с абонатен № [ЕГН], от страна на Б. В., не е подавано искане за прекратяване на договорните отношения с Е. С. АД. Относно посоченото в жалбата от Б. В. твърдение, че имотът е продаден на 24.04.2007 г., а ОУДПЕЕЕМ са одобрени с Решение № ОУ-060/07.11.2007 г., е изложено, че съгласно чл. 17, т. 8 от тогава действащите Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на Е. - В. АД, ползвателят е длъжен да съобщава в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна в данните, както и за промени, свързани със собствеността. Относно начислените количества електрическа енергия на обекта се сочи, че при тяхното изчисляване Е. С. АД е действало в изпълнение на разпоредбите на П., приети на 30.04.2019 г. с Решение на КЕВР, като корекцията е направена за клиента, който към момента на проверката е титуляр за обекта.

В хода на извършената проверка по подадената жалба не са открити обстоятелства или факти, които да доведат до корекция на начислените количества електрическа енергия на обекта и до промяна на становището на Е. С. АД.

След обобщаване на становищата Комисията формулира следното: Б. М. В. е клиент на Е.-ПРО Продажби АД и Е. С. АД, с клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], за обект с място на потребление: [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес]. Видно от Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № 94, том II, рег. № 5231, дело № 268 от 2007 г. Б. М. В. и А. В. са продали на 24.04.2007 г. жилище в сградата на етажна собственост в [населено място], ж. к. М., блок 140, вх. 1, ап. 7. По това време действащи са били Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на Е. - В. АД, според които ползвателят е длъжен да съобщава в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна в данните, както и за промени, свързани със собствеността. С Решение № ОУ-060/07.11.2007 г., изменено и допълнено с Решение № ОУ- 004/06.04.2009 г., ДКЕВР е одобрила ОУДПЕЕЕМ.

Съгласно чл. 4, т. 7 от ОУДПЕЕЕМ „Ползвател на мрежата” е физическо или юридическо лице, снабдявано с електрическа енергия през електроразпределителната мрежа от крайния снабдител.“

Според чл. 16, ал. 7 от ОУДПЕЕЕМ „Ползвателят се задължава да съобщава в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна в данните по чл. 11, ал.1 от настоящите Общи условия, както и за промени свързани със собствеността.“

Направен е извод, че Б. В. е продал горепосочения обект на 24.04.2007 г., поради което не би могъл да бъде ползвател на мрежата и отговорността за информиране на дружеството относно смяната на собствеността е била на реалния ползвател на мрежата - новия собственик на имота. Следователно количествата електрическа енергия, начислени за периода от 10.11.2020 г. до 07.02.2021 г., отразени във фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., на стойност 1 021.62 лв., са неправомерно начислени на Б. М. В..

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-642 от 29.06.2021 г. На 02.07.2021 г. е проведено закрито заседание на ДКЕВР, на което е взето оспореното решение № Ж-481/02.07.2021 г. – предмет на настоящото производство. Със същото, на основание чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания на Е. С. АД, в седемдневен срок от получаването на решението да анулира начислените на основание на Констативен протокол №

5100986/07.02.2021 г. количества електрическа енергия, отразени в справка № 60276_FBA5 от 08.02.2021 г. и фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., издадени на Б. М. В. за клиентски номер [ЕГН] и абонатен номер [ЕГН] за обект с място на потребление [населено място], [жк], [жилищен адрес] и в седемдневен срок след извършените действия да уведоми КЕВР.

Видно от представената разписка за връчване на решението на Е. С. АД, решение № Ж-481/02.07.2021 г. е връчено на жалбоподателя на 08.07.2021 г. На разписката не е посочено името на лицето, получило решението, както и други данни за получателя, поради което съдът приема връчването за нередовно. При тези данни, съдът приема, че подадената на 26.07.2022 г. жалба до Административен съд София – град е в рамките на законоустановения срок за оспорване, с оглед липсата на доказателства за датата на надлежно връчване. Е. С. АД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който се засягат интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-481/02.07.2021 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Спазено е изискването на чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗЕ, в редакцията, относима към момента на приемане на решението (ДВ, бр.35/2015 г.).

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – назначена е работна група, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В тази връзка възраженията за нищожност на акта, посочени в жалбата са неоснователни.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че с оспореното решение са дадени указания, които по своята същност са принудителна административна мярка, а редът за налагане на ПАМ не е спазен.

В конкретния случай е проведено производството по разглеждане на жалба срещу електроразпределителното дружество, а не производство по налагане на ПАМ по чл. 201-204 от ЗЕ. Никъде в процесното решение не е посочено, че КЕВР е провеждала процедура по налагане на ПАМ относно жалбоподателя. В разглежданият случай тази процедура е неотнормирана, като диспозитивът на решението съответства напълно с изложените в същото мотиви. Видно от съдържанието на жалбата, подадена от Б. В., в качеството му на потребител на електрическа енергия и абонат на Е. С. АД, са направени оплаквания относно неправилно начислени суми за използвана електрическа енергия.

КЕВР е изпълнила задължението да конституира страните в производството и да събере всички относими доказателства по спора, като Е. С. АД е изпратило своето становище по жалбата на Б. В..

Комисията за енергийно и водно регулиране е колективен административен регулаторен орган, който е компетентен да се произнася по жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ, на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ (чл. 22, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЕ). Същото правомощие е предвидено и в чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 2 Наредба № 3 от 21.03.2013 г.

Съгласно чл. 75, ал. 2, т. 1 ЗЕ КЕВР провежда контрол за спазване на условията на издадената лицензия, като видовете такъв и функции по осъществяването му са регламентирани в чл. 76 от същия закон. По предписанието на чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. общите условия са неразделна част от лицензията. При това положение част от регулаторната функция на КЕВР включва разглеждане на жалби на клиенти срещу лицензианти във връзка с изпълнение на задължения по издадената лицензия, в това число и предвидени в одобрените общи условия. Елемент от тези условия е фактурирането на дължимите от клиента суми въз основа на данните от измерването. В този смисъл дадените от КЕВР указания в спорното решение са в изпълнение на правомощието ѝ по чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 5 ЗЕ. Дадените указания по същество са такива по прилагането на закона. Б. М. В. е клиент на Е.-ПРО Продажби АД и на Е. С. АД, с клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], за обект с място на потребление: [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес]. Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 94, том II, рег. № 5231, дело № 268 от 2007 г. Б. М. В. и А. В. са продали на 24.04.2007 г. жилище в сградата на етажна собственост в [населено място], ж. к. М., блок 140, вх. 1, ап. 7. По това време са били в сила Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на Е. - В.

АД, според които ползвателят е длъжен да съобщава в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна в данните, както и за промени, свързани със собствеността. С Решение № ОУ-060 от 07.11.2007 г., изменено и допълнено с Решение № ОУ-004 от 06.04.2009 г., Държавна комисия за енергийно и водно регулиране е одобрила Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на Е. С. АД, одобрени с Решение № ОУ-060/07.11.2007 г. на ДКЕВР, изменени и допълнени с Решение № ОУ-004/06.04.2009 г. на ДКЕВР. Съгласно чл. 4, т. 7 от ОУДПЕЕЕМ: „Ползвател на мрежата” е физическо или юридическо лице, снабдявано с електрическа енергия през електроразпределителната мрежа от крайния снабдител.“ Съгласно чл. 16, ал. 7 от ОУДПЕЕЕМ: „Ползвателят се задължава да съобщава в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна в данните по чл. 11, ал.1 от настоящите Общи условия, както и за промени свързани със собствеността.“ Б. В. е продал горепосочената сграда на 24.04.2007 г., поради което той не би могъл да бъде ползвател на мрежата и отговорността за информиране на дружеството относно смяната на собствеността е била на реалния ползвател на мрежата, който е новият собственик на имота. Това изискване е валидно и регламентирано както с действащите при продажбата на имота Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на Е. - В. АД, така и при условията на Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на Е. С. АД, одобрени с Решение № ОУ-060/07.11.2007 г. на ДКЕВР. От изложеното следва, че количествата електрическа енергия, начислени за периода от 10.11.2020 г. до 07.02.2021 г., отразени във Фактура № [ЕГН] от 09.02.2021 г., на стойност 1 021.62 лв., са неправомерно начислени като задължение на Б. М. В.. Правилно, от страна на Комисията, на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 са дадени задължителни указания на Е. С. АД да анулира начисленията на основание на Констативен протокол № 5100986/07.02.2021 г. количества електрическа енергия, отразени в Справка № 60276_FBA5“ от 08.02.2021 г. и Фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., издадени на Б. М. В. за клиентски № [ЕГН] и абонатен № [ЕГН], за обект с място на потребление: [населено място], ж. к. М., [жилищен адрес] и в седемдневен срок след извършените действия по т. 1 Е. С. АД да уведоми Комисията за извършените действия.

Неоснователни са аргументите на жалбоподателя за намеса на регулаторния орган в гражданскоправни отношения. Анулирането на начислените количества електрическа енергия, отразена в Справка № 60276_FBA5“ от 08.02.2021 г. и Фактура № [ЕГН]/09.02.2021 г., издадени на името на Б. М. В. се налага поради издаването им в противоречие изискванията на ОУДПЕЕЕМ, което не може да бъде saniрано и води до неправилност на извършеното начисляване на количеството електрическа енергия. В този смисъл, с оглед правомощията, с които разполага и предвид конкретната фактическа обстановка, КЕВР е постановила законосъобразно решение.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на Е. С. АД следва

да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноски от ответника за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. АД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-481/02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА Е. С. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет Н. Й. Н., К. Т. И., Р. Г. Л., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто)лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: